

Sygn. akt II Cz 342/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

przy udziale interwenienta ubocznego (...)

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt II wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzych z dnia 9 lutego 2017 r., sygn. akt VIII C 1656/16

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżony wyrok w pkt. II o tyle, że zasądzić od powoda K. W. na rzecz strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 4.800 zł tytułem kosztów procesu;

II. zasądzić od powoda K. W. na rzecz strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 273 zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego;

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt II wyroku z dnia 9 lutego 2017r. Sąd Rejonowy nie obciążył powoda K. W. kosztami procesu. Powołując przepis art. 102 k.p.c, Sąd pierwszej instancji uznał, że względy słuszności przemawiają za nie obciążaniem powoda kosztami postępowania

Zażalenie na powyższe orzeczenie o kosztach wniosła Strona pozwana zaskarżając postanowienie w całości, zarzucając naruszenie prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść postanowienia – tj. art. 102 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie w sprawie a wskutek tego nieobciążenie powoda kosztami postępowania na rzecz pozwanego.

Wskazując na powyższy zarzut Skarżący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego postanowienia o kosztach poprzez zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu w wysokości 4.800 zł;

- zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia Skarżący podniósł, iż nie było przesłanek do nieobciążenia powoda kosztami procesu. Co do zasady za wynik procesu ponosi odpowiedzialność strona przegrywająca sprawę, a zatem skoro powód sprawę przegrał, to winien zostać obciążony obowiązkiem zwrotu wszystkich kosztów procesu, w tym kosztów pełnomocnika pozwanego w wysokości 4.800 zł. Skarżący podkreślił, że powód korzystał z pomocy profesjonalnego pełnomocnika jeszcze przed wytoczeniem powództwa. To jego zadaniem była w pierwszej kolejności ocena, czy w przypadku pozwanego Towarzystwa ma do czynienia z legitymacją procesową. Brak takiej analizy poskutkowało najpierw wytoczeniem powództwa przeciwko pozwanemu, następnie przeprowadzeniem zbędnej opinii biegłego sądowego i ostatecznie niekorzystnym dla powoda orzeczeniem Sądu I instancji. Skarżący zaznaczył także, że nieobciążenie przez Sąd powoda kosztami procesu na rzecz pozwanego oznacza, że koszty te musi pozwany ponieść we własnym zakresie. W niniejszej sprawie Sąd nie wskazał żadnej przesłanki uzasadniającej tak daleko idące, niekorzystne dla pozwanego rozwiązanie. W szczególności powód nie wskazywał na swoją trudną sytuację majątkową, która uzasadniałaby nieobciążanie go kosztami procesu. Należy wobec tego przyjąć, iż to kryterium – brane przez Sąd pod uwagę przy stosowaniu art. 102 k.p.c. – nie zostało spełnione. Powód sam nie akcentował innych przesłanek uzasadniających odstąpienie od obciążania go kosztami procesu, do końca stojąc na stanowisku, że jego powództwo jest w pełni uzasadnione. Sytuacja powoda, mając powyższe argumenty na względzie, nie zasługuje na potraktowanie jako szczególnie uzasadniony wypadek.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Wbrew stanowisku Sądu pierwszej instancji, powód nie wykazał aby jego sytuacja procesowa i pozaprocessowa uzasadniała tezę o spełnieniu przesłanki „szczególnie uzasadnionego wypadku”, przewidzianej w art. 102 k.p.c. Odstąpienie od obciążania strony przegrywającej sprawę kosztami procesu poniesionymi przez jej przeciwnika procesowego jest możliwe jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych, tj. wówczas, gdy z uwagi na okoliczności faktyczne konkretnej sprawy zastosowanie ogólnych zasad odpowiedzialności za wynik procesu byłoby sprzeczne z zasadą słuszności. Podstawą do takiej oceny może być zachowanie się strony w procesie, jak i jej sytuacja pozaprocessowa (stan majątkowy, szczególna sytuacja zdrowotna i życiowa). Okoliczności niniejszej sprawy nie pozwalają, zdaniem Sądu Okręgowego, na zastosowanie wobec powoda dyspozycji tego przepisu. Analiza akt niniejszej sprawy nie wykazała jaka jest sytuacja materialna powoda oraz jego rodziny. Ponadto sam K. W. nie powoływał się na złą kondycję finansową oraz w toku procesu nie wnosił o nieobciążanie go kosztami, a zatem sytuacja materialna powoda nie uzasadniała zastosowania art. 102 k.p.c. W niniejszym wypadku także nie można mówić o szczególnej sytuacji zdrowotnej czy życiowej, która przemawiałaby za powyższym. Co prawda powód uległ wypadkowi w wyniku którego doznał uszczerbku na zdrowiu jednakże obecnie jego stan zdrowia uległ poprawie, K. W. wrócił do pracy, a zatem i w tym przypadku nie zachodzą żadne szczególne okoliczności. Nadto nie sposób przyjąć, aby obciążenie powoda kosztami procesu było rażąco niezgodne z zasadami słuszności. Nie może również ująć uwadze, iż powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, a zatem winny był dołożyć wszelkiej staranności by wytoczyć powództwo przeciwko legitymowanej osobie. Już samo pismo z dnia 21 maja 2015 r. Wydziału (...) (k.10) winno było skłonić powoda do starannego ustalenia strony przeciwnej. Także w odpowiedzi na pozew skarżący wskazywał na brak legitymacji po swojej stronie, jednakże powód konsekwentnie podtrzymywał swoje stanowisko w sprawie. W tym stanie rzeczy brak było, zdaniem Sądu Okręgowego, podstaw do przyjęcia, że w rozpoznawanej sprawie zachodzi szczególnie przypadkowy, uzasadniający nie obciążanie powoda kosztami procesu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 4.800 zł tytułem kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 2 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 - w brzmieniu pierwotnym Rozporządzenia z uwagi na datę wniesienia pozwu w sprawie - na podstawie § 2 Rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 3 października 2016 r. - Dz.U. z 2016 r. poz. 1667).

O kosztach postępowania zażaleniowego (pkt II) orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. Zasądzona została od powoda na rzecz strony pozwanej kwota 273 zł (na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 2 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804 ze zm. - w brzmieniu obowiązującym).

(...)